

Mødet den 29. Juli 1916.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Marthin Hansen, Jakob Jensen, Lehmann, Mikkelsen, Moustén, Olesen og Simonsen.

1. (J. Nr. 167—1916). Fra Skolekommissionen og Skoleudvalget forelæse følgende Forslag til **Indstilling til 4 Lærer- og Lærerindeembeder ved Marselisborg Skole:**

A. Lærere m b e d e r:

- I. Nr. 1. Mag. art. Th. Brask, København.
— 2. cand. mag. E. A. Kiørbo, København.
— 3. Mag. art. L. J. Smidt, København.
- II. Nr. 1. cand. mag. Henry Gudme, Aarhus.
— 2. cand. theol. Sv. Gundel, Aarhus.
— 3. cand. theol. mag. P. Fangel, Aarhus.
- III. Nr. 1. cand. mag. P. B. Krarup, Esbjerg.
— 2. cand. mag. Vagn Petersson, København.
— 3. cand. mag. Olga Jakobsen, Silkeborg.
- IV. Nr. 1. Seminarist Edw. Hansen, Holbæk.
— 2. Seminarist N. F. Jensen, Aarhus.
— 3. cand. mag. Jens Schjørring Bjerre, Askov.

B. Lærerindeembedet:

- I. Nr. 1. cand. mag. Oline Christiansen, København.

Nr. 2. cand. mag. Thora Poulsen, Frederikshavn.

— 3. Lærerinde Olga Parmeck, Svendborg.
F o r m a n d e n forelagde Indstillingen.

S a m u e l s e n vilde paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne bede om at faa Sagen udsat. Der var ganske vist kun 4 af Gruppens Medlemmer til Stede, men disse havde Bemyndigelse fra de øvrige Medlemmer til at stille Forlangendet. Aarsagen til dette var, at man gerne vilde have Skoleplanen approberet, før Indstillingen skete. Efter de af Ministeriet foreslaaede Ændringer til Skoleplanen syntes det nemlig, som om Ministeriet helt vilde varetage Embedsmændenes og ikke Kommunens Interesser.

N. J o h. L a u r s e n vilde meget bede den socialdemokratiske Gruppe om at tage Forlangendet om Sagens Udsættelse tilbage, da der havde været Vanskeligheder nok endda med at faa denne Sag rettidig igennem. Dersom Sagen nu blev udsat, kunde Skolen ikke blive aabnet til 21. August, og det kunde Byraadet ikke være bekendt. Sagen var nu i god Gænge, men skulde Ordningen krydses fra en Side, som selv havde stemt for den, maatte Taleren bestemt fralægge sig alt Ansvar, navnlig da Ministeriets Ændringer ikke berettigede til en Udsættelse. De fleste af disse Ændringer var af rent formel Art; kun i enkelte Ændringer var der nogen Realitet, og den ene af disse, der gik ud paa, at en Lærer eller Lærerinde ved Mellemskolen eller i Gymnasiet ikke skulde have Nedgang i Løn, hvis vedkommende havde Timer i Forberedelsesklassen, havde Kommissionen intet imod. Dermod kunde man ikke gaa med til, at Lærere ved Forskolen skulde have yderlig Betaling for Timer i Mellemskolen. Dette kunde dog forhindres ved Un-

dervisningsplanen, selv om det stod i Skoleplanen, men det bedste var naturligvis, at Ministeriet frafaldt Ændringen, hvilket nok var muligt. Den anden reelle Ændring, som man ikke kunde gaa med til, gik ud paa, at Inspektører og Inspektricer kun skulde læse 30 Timer om Ugen. Da de fik 300 Kr. ekstra for Inspektørgerningen, var der ingen Anledning til Nedsættelse i Timetallet. I det hele taget var disse Ændringer ikke saa betydelige, at det var nødvendigt at forhale Sagen af Hensyn til dem.

S a m u e l s e n ansaa Ændringerne for meget vigtige og indsaa ikke, hvorfor Ministeriet skulde stille dem, hvis det ikke vilde fastholde dem.

Mø l l e r ansaa det for meget uheldigt, hvis Indstillingen ikke skulde blive vedtaget i Dag. Der var allerede bleven indmeldt en Del Børn, saa man vilde gøre baade dem og Skolen en daarlig Tjeneste ved at forhale Sagen, saaledes at Skolen ikke kunde begynde den fastsatte Dag.

N. J o h. L a u r s e n meddelte at Tanken i Skolekommissionen havde været at bede Byraadet vedtage Indstillingen i Dag og saa beholde den til efter nærmere Bestemmelse. Udvalget vilde saa gennemgaa Skoleplanen og finde en brugelig Form, som Taleren saa vilde søge at faa Ministeriet til at gaa med til. Forudsætningen maatte dog være, at Ministeriet gav efter paa de af Taleren nævnte to Punkter. Først naar dette var sket, maatte Indstillingen afgaa til Skoledirektionen.

Efter at den socialdemokratiske Gruppe havde drøftet Sagen meddelte

S a m u e l s e n, at man i Henhold til Hr. N. Joh. Laursens Løfte om, at Indstillingen ikke skulde afgaa til Skoledirektionen, før Ministeriet havde bøjet sig paa de omtalte to Punkter, ikke vilde fastholde Forlangendet om at udsætte Sagen.

Christensen tilføjede, at Grundlaget for, at Socialdemokraterne i Dag gik med til Indstillingen, maatte være, at Skoleplanen blev approberet i en Skikkelse, der var i Overensstemmelse med Byraadets Ønske, og at Indstillingen blev tilbageholdt, til dette var sket.

N. Joh. Laursen bekræftede dette og bemærkede, at man ønskede dem, der maatte blive kaldet, konstitueret 1 Aar, inden fast Ansættelse blev meddelt. Taleren gennemgik dernæst selve Indstillingen og oplæste Navnene paa en Del af Skolens nuværende Lærere og Lærerinder, som man ligeledes ønskede konstitueret for 1 Aar.

Samuel sen spurgte, om fhv. Rector Gudme havde faaet Tilbud om at blive Lærer ved Skolen.

N. Joh. Laursen besvarede Spørgsmaalet benægtende. Gudme havde søgt Rectorpladsen, men denne havde man været enig om ikke at indstille ham til.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 278—1916). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Salg til A/S. Aarhus Trælasthan del af 15000 □ Alen til 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen og 5000 □ Alen til 3 Kr. 20 Øre pr. □ Alen beliggende mellem Silkeborg og Viborg Landeveje.**

Møller udtalte, at Byraadet for $\frac{3}{4}$ Aar siden havde vedtaget at sælge 15000 □ Alen ved Silkeborg Landevej til Aktieselskabet for 2 Kr. 50 Øre pr. □ Alen. Selskabet ønskede nu 5000 □ Alen ved Siden af, og Udvalget foreslog ogsaa at afhænde dette Areal mod en Betaling af 3 Kr. 20 Øre pr. □ Alen. Skønt Selskabet ikke var tilfreds med denne Pris, maatte Udvalget dog fastholde den, og anbefalede altsaa Byraadet at afhænde de 20000 □ Alen, hvorefter Salget af de

15000 □ Alen jo allerede formelt var vedtaget, til de anførte Priser.

M i k a e l J o h a n s e n havde, da der i Efteraaret var Tale om Salget af de 15000 □ Alen, indgivet Separatvotum, men havde siden intet hørt om, hvorvidt dette Salg var gaaet i Orden. Dette ønskede han gerne Oplysning om. Ligesom sidst fandt han Prisen altfor lav.

M ø l l e r kunde ikke huske, om Hr. Mikael Johansen havde indgivet Særvotum. Sagen fremkom nu i sin Helhed, for at der ingen Misforstaaelse skulde være. Naar alle Udgifter blev regnet med, maatte Prisen kaldes særdeles god.

M i k a e l J o h a n s e n spurgte, om hans Særvotum ikke var blevet sendt til Ministeriet.

F o r m a n d e n skulde undersøge Sagen. Da der hele Tiden var forhandlet med Aktieselskabet, var det muligt, at Sagen endnu ikke var bleven indsendt. Først nu var Sagen egentlig moden til Indsendelse.

C h r i s t e n s e n skulde ikke have noget imod, at Handelen gik i Stykker, da Prisen var altfor lav.

M i k a e l J o h a n s e n maatte forlange sit Særvotum indsendt med Sagen. Prisen var latterlig lav. Man fik efter Sigende ikke mere for Jorden, end det kostede at afgrave den.

M a g n u s N i e l s e n bemærkede, at det var samme Forhandling som sidst, kun at Selskabet nu ønskede 5000 □ Alen mere.

M ø l l e r troede ikke, det nyttede stadig at sige, at man skulde bestræbe sig for at beholde de store Selskaber i Byen, naar man forlangte Grundpriser, de ikke vilde betale.

S a m u e l s e n var blevet noget betænkelig ved at høre, hvor meget Afgravningen vilde

koste. Udvalget var ikke ganske konsekvent, idet det, naar der var Tale om Grunde til Bebyggelse, ofte forlangte saa meget, at det jog Folk ud af Byen.

C h r i s t e n s e n havde været imod Salget, da det sidst var paa Tale, og mente vedblivende, at Prisen var for lav. Der maatte skelnes mellem Fabriksvirksomheder og Tømmerpladser, da disse sidste var langt større og beskæftigede et langt mindre Antal Arbejdere end de første og desuden før eller senere med stor Avance blev udstykkede til Byggegrunde.

M i k a e l J o h a n s e n kendte intet til, at nogen Fabriksvirksomhed var blevet afvist, fordi man forlangte for stor Grundpris. Taleren ønskede Sagen udsat for at faa oplyst, om den havde været i Ministeriet.

P. P e t e r s e n ønskede en bestemt Udregning af, hvad Udgravningen og Jordens Flytning vilde koste.

M ø l l e r mente at erindre, at Udgiften til Udgravning vilde blive 87 Øre pr. □ Alen. Desuden skulde Byen deltage i Udgiften til Gadeanlæg. Efter Talerens Mening var Salget af de 15000 □ Alen i Orden, saaledes at det nu kun drejede sig om de 5000 □ Alen.

C h r i s t e n s e n fandt, at Kommunen slet ikke burde sælge, men kun udleje Arealer til Oplagspladser. Da Sagen angaaende de 15000 □ Alen var afgjort, skulde Taleren ikke forlange Sagen kuldkastet.

M i k a e l J o h a n s e n fandt Hr. Christensens Ide om kun at leje Grund ud til Oplagspladser ganske udmærket. Taleren kunde ikke godt tænke sig, at Salget af de 15000 □ Alen skulde være i

Orden, og han maatte derfor fastholde sit Ønske om at faa Sagen udsat.

Sagen udsattes.

3. (J. Nr. 269—1916). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at der til »**Kommunernes Kulkontor**« anmeldes Indkøb af 2000 Tons store Kul og 1000 Tons Kokes til Salg til ubemidlede til Indkøbspris.

Møller oplyste, at Skibsrederne var gaaet ind paa at nedsætte Fragten for Kul og Kokes til ubemidlede med 66 %, og at Belysningsudvalget mente, at man burde forsøge at faa 2000 Tons Husholdningskul og 1000 Tons Kokes. Man kunde saa senere fastslaa, hvad der skulde forstaas ved »ubemidlede«. Indstillingen gik da ud paa, at Byraadet bemyndigede Belysningsudvalget til at indkøbe det nævnte Kvantum gennem Kommunernes Kulkontor.

Christensen ansaa det foreslaaede Kvantum for altfor lille, hvis det var Meningen, at man nu skulde indsende Begæring om det, man ønskede for hele Vinteren. Maaske kunde man kun faa et begrænset Kvantum, men i hvert Fald burde man dog forlange 4000 Tons Kokes i Stedet for 1000 Tons.

Møller havde intet imod, at man forlangte noget mere, men troede ikke, man opnaaede at faa mere end 2000 Tons Kul og vel ikke engang det.

N. J o h. L a u r s e n spurgte, hvormeget Fragtnedsættelsen beløb sig til for Gaskullenes Vedkommende.

Møller oplyste, at Fragtnedsættelsen for Kul til Kommunernes Forbrug androg 33 %.

S a m u e l s e n bemærkede, at det ikke var blevet tilstrækkeligt oplyst i Provinserne, at der

kunde faas Fragtnedsættelse for Kul til ubemidlede.

Møller hævdede, at den fastsatte Fragtnedsættelse var blevet bekendtgjort saa hurtigt og saa godt som muligt.

Christensen anbefalede, at man bestilte 4000 Tons Kokes.

Indstillingen vedtoges, saaledes at 1000 Tons Kokes forandres til 2000 Tons.

4. (J. Nr. 271—1616). Andragende fra **A/S Dansk Lysreklame** om Dispensation fra det i Bekendtgørelse af 30. Maj 1916 udstedte Forbud mod Lysreklame.

Efter Indstilling fra Belysningsudvalget vedtoges det af afslaa Andragendet.
